

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАШІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

І не було мабуть ані одного такого найвищо-
робітника чи інтелігента на згаданому полі-
тичному мітингу пересів у паризькому цир-
кулі не почував би, не знав би й не розумів, і
ціла ця маніфестація спільноти з П. Інтернаці-
оналом, маніфестація ніби-то чисто теоретично-
характеру, задля підкреслення ідеологічної
зв'язності, що вся ця маніфестація в по суті аксо-
ною демонстрацією проти німцишній систем
правління у Польщі. А що в цій демонстрації
брали участь: голова урядової ніни в Англії пра-
тій праці, голова урядової ніни в Німеччині со-
дем. партії та голова німецького парламенту, ві-
ршті кол. Бельгійський прем'єр, що виступав на-
разом як спеціальний делегат президія П. Інтер-
націоналу, то ця демонстрація має характер
і тільки офіргової символіки іє присмаком північ-
ної, але така справді далеко немаловажно полі-
тичне значіння. Навіть факт безприсутності
представників французьких соціалістів (хоча було за-
значених кілька причин) не в інтерпретований
у корисному дусі для польської офіргової влади:
бо ось напр. вору-ч з версією, що німцишні віді-
дані чільних чужоземних соціалістів треба без-
посередньо виводувати останньому побуту
марш. Півсудського у Франції (у відноку в від-
критий пам'ятника Міцкевича у Варшві), істнує
і друга версія, що саме прихильний виступ відра-
польських соціалістів, який лише сланив
здобутти польської демократії, дискретно пром-
овуючи німцишній фактичний стан у Польщі і ста-
новниці в якому опинилися ця демократія, що
саме таке освідчення країнних справ за кордо-
ном польськими соціалістами так не сподобалося
їх французьким товаришам, що вони воліли
навіть іїля паризькою демонстрації не ііати;
бо і відсутній товариш Бюком і всі інші пошу-

„Наша школа не буде отворена цього року в новім будинку на Городищенській перемісті, а лишилася через рік в давнім приміщенні. Родичі: городищенської частини міста мусять задовольнитися надалі нашими приватними українськими школами ім. Гринченка...”

З цього виходило, що українські родичі городищенської ділянки не дозволили своїми приватними школами ім. Гринченка і як спасення чекають гої хвили, коли державна школа ім. Шашкевича перенесеться до нового будинку і тоді поперепишуть до неї свої діти. А їм ані снитися... Проти ширини такого баламутства і анемалізного трактування високо послужених наших приватних шкіл мусять родичі городищенської ділянки рішучо застеретися, і в їх імені вважати необхідним написати отсих кілька слів висновок:

Передовсім заходить питання: чи будинок для державної школи ім. Шашкевича на городищенській ділянці будуватимуть на те, щоб та школа служила для розбивання нашого приватного шкільництва? — Якщо так, то дехто дуже поміється у своїх рахуках. Українські родичі городищенської ділянки школи надалі не тужили б тоді як тужать виключно за державною школою, а посилають і посилали б своїх дітей до українських приватних шкіл з тих самих мотивів, як не робили польські родичі під чужими заборами, без огляду на те, чи школа ім. Шашкевича в середмісті чи на городищенській ділянці, в старій рудері чи в новім будинку.

Однак єдине на цій Львів державна школа ім. Шашкевича має інше величезне завдання, якщо має своєю працею дійсно послужити українському населенню міста Львова. Ось пліх до цього: По офіційним статистичним даним з 1927/28 шкільного року на загальне число 45 львівських шкіл було залатовано тільки в 13 польських шкіл 419 гр. кат. дітей а саме:

Дівочі школи:

1. Ісаковича	29
2. Марії Магдалени	26
3. Ковалівської	14
4. Оржеховської	31
5. Сенкевич	32
6. Станіца	17

Разом: 149

Хлопчів школи:

1. Ковалівської	17
2. Ленартовича	33
3. Марії Магдалени	19
4. Маріна	40
5. Сенкевич	74
6. Станіца	26
7. Кордешового	61

Разом: 270

Ті діти треба уважати українськими, хоча вони дуже наразені на денационалізацію і власчастині з них скорше чи пізніше може пропасти для української нації. Але крім того є у Львові ще 32 школи, які перестали виказувати гр. кат. дітей, бо ті діти ходять уже на рим. кат. релігії. Такого роду дітей можна приблизно нарахувати до 1.000 душ!

Мих. Рудницький.

Театр Чехова.

(3 нагоди вистав праскої групи „Художественного Театру“.)

Коли десять літ тому ставили в Лондоні вперше „Вишневі сад“ англійською мовою, одні із представницьких критиків заявили у пресі щиро, що не розуміє ідеї цього твору. Де-ж тут трагедія? Серед безвольних, пасивних, марнотратив гроша та часу знаходиться нараз одна енергійна людина з реальним поглядом життя і тає розумну раду: розібрати старий, миршавий кутір і довкола нього розпарцелювати землю на акції, вирубати залущений, безплідний сад і використати сусідство залізничного шляху для „золотого інтересу“. А всі ті, яких він хоче витягнути в довгів, не розуміють такої простої справи і вважать його своїм ворогом, болюче відстають і плачуть по причині трагедії, що на місці „вишневого саду“ стане фабрика! „Ні, це бже неспорозуміння сучасного життя!“ І англійці анізували плечима.

Всі пєси Чехова змальовують безвихідну атмосферу, в якій люди знають її причини, але не є сил з нею відрізати, тому, що занадто близько заглиблені в нею. Вони розніжляли їх своєю м'якою одомантністю, соціальними ділощами і вони мовуть із нею борються тільки гострими рефлексіями, і їхніми замітками. „Вишневі сад“ зріс до символу: ось світ, в якому безжурно виростає похління; мови він заріс буряном, нічого не родить, без нього можна обійтись, коли є зашо викидати в Париж або на Рів'єру; а проте коли треба рішучість на одио зусилля волі, щоб відрізати з ним на вік — важко, хоча знаєш, що це сентиментально-гально, шкідливо і нерозумно.

Чим не благородніше пробілає управа школи ім. Шашкевича і весь її учительський збір, якщо своєю діяльністю звернутий на властивий шлях: Замість підирати гарно поставлені українські приватні школи ім. Гринченка — повести у відомий спосіб освітлювачу акцію між тими українськими родичами, що посилають свої діти до чужих шкіл, щоб поперепишувати їх до такої Труднощі у посиланні дітей до школи ім. Шашкевича. Це практично тим легше зробити, що школа ім. Шашкевича не має у Львові свого району, а має право приймати діти з цілого Львова. Труднощі в посиланні дітей до школи ім. Шашкевича а інших ділянок нема ніяких, якщо вважати, що до львівських шкіл дойдуть чимало дітей навіть збока Львова.

Зробіть цю велику благородну роботу, а будемо мати в своїй школі 1000—1500 українських дітей і зробите дійсно велику, вікопомне діло. Не руйнуйте — будуйте!“ — мусить стати нашим девізом.

Марія Скрентовичева.

Мекдональд і національні меншости.

Допис з Бельгії.

Брюссель, 18. червня 1929.

Як і можна було сподіватись мадридська сесія Союзу Народів в справі національних меншостей не дала жадних позитивних наслідків. Зібрались, побалакали і розійшлись, а справа остала не лише не вирішеною, а ще гірше заплутаною. Представники антанті старались зам'янути її, або бодай відкласти на довший час, бо всім стало ясно, що за справою національних меншостей криється небезпечна справа перегляду деяких трактатів. Навіть п. Штрессман, взявши на себе голосну роль протектора національних меншостей, мусів замовчати і приєднатись до прийняття тексту „трюх“. Це сталося в наслідок довгих розмов з французьким міністром Бріаном, котрий багате обіцяв, а ще більше погрожував німецькому міністрові у справі евакуації Рури.

На цьому мабуть і закінчилося б, та на нешта невисвішений ще розіхатись представників антанті (про успіх котрих трубіла майже всі права європейська преса) в англійському щоденникові „Sunday Times“ появилася стаття в справі національних меншостей пера нового англійського прем'єра Мекдональда. В своїй статті він гостро критикує таке погадження справи нац. меншостей Союзом На одіа. Він вважав за доцільне створити постійний комітет при Союзі Народів для справ нац. меншостей, а також негайно переглянути попередні договори, бо лише цим можна скріпити змагання Європи до миру. Цих кілька ширих слів викликали цілу бурю протестів і нападів правої преси антанті, а особливо тих, у котрих з цій справі совість неспокоїна, а таких грішників наїшлося немало. Запротестували офіційно: Італія, Румунія, Югославія, Польща та Чехія, лише французи неосмілившись на більше і зро-

блявши лише „mauvaise mine“ виявляють свою недовдоволеність при допомозі своїх і безлітських правих органів преси...

Брюссельський „Le Soir“ пише про це так. „Справа порушена Мекдональдом — це велика помилка, наслідки якої можуть бути дуже поганими“. „Echo de Paris“ зауважує, що те, чого п. Штрессман не осмілився сказати тепер, а сказав би лише після евакуації Рури — сказав Мекдональд. Це не мінше перший порушує справу Альзасії, а наш бувший союзник англійський соціаліст. От вам державний муж, який хоче зломити льонарський договір...

Парижський „La Republique“ пише з цього приводу так: „Стаття Мекдональда спричинила велику тривогу в європейських політичних колах, чого не можна в жадному випадку затуїти. — Нам треба негайно назвати нові політичні янтя з Англією, бо старі з приходом до влади Мекдональда, стали тутко одна за другою рватись... А в цей час англійський щоденник робітничого центру м. Манчестеру („Manchester Guardian“) пише так: „Якщо Мекдональд приїде до Женеві для реалізації свого проекту в справі національних меншостей і скоче використати арт. 12. договору про нац. меншости — він буде мати таку силу, що жадна держава, жадна група не може ігнорувати цього“. Отже зачалася велика буря, але скінчиться набуть малим дошем. Я. О.

Вічевий рух.

Бережани.

Староства в Бережанах заборонило відбути ніче під голих небом в неділю дня 16-го червня ц. р. в год. 12-й в подумке у справі розкопування могил у Потуторах, мотивуючи свою заборону можливістю ирешення публічного спокою. Тому посол Володимир Целевич скликав на год. 12-30 посольське справоздаче віче. Велика сага Т-ва „Надія“ не змогла помістити мася напливаючого народу, так що більшість учасників віча битоком заповнила коридори та подвір'я. Посол Целевич представив зібраним справу розкопування стрілецьких могил у Потуторах та на Лисоні, подав до відомої аислді своїх інтересів у тернопільського нововоди та закликав народ до спокою, запевняючи, що Українська Парламентарна Репрезентація не спічне у стараних за привернення стрілецьких могил. Резолюція віча, в якій громадяни Бережанщини домагаються негайного перенесення стрілецьких могил до спільної могили на горі Лисоні, перейшла одноголосно. Віче відбувалося спокійно в прийді представників політичної влади. Настріл на вічу був поважний. Та всеж по вічу дійшло до прикрого моменту, коли місцевий комендант поліції Квасневський образив голову вічлі „Просвіти“ в Козовій Штабляку. В тій справі зроблено карне донесення проти п. Квасневського.

богатым із нас, глухим і безнадійним, але така треба признати, що воно стає щораз ясніше та легше і імовірно недалекий уже той час, коли воно стане досім ясним. „Буду працювати! працювати!“ підбадьорює себе Тушенбах, а інші — і таких було й в Росії тисячі — вірають у всемогутчу мідь освіти, книжки, що неждано вилезе їх на ширший лезан передбачуваний шлях. А покищо, як каже Соня в „Даді Вані“, „до-ж робити? треба жити! Ми будемо жити. Проживемо довгу, довгу низку днів, довгих вєчорів... будемо терпляче зазнавати спроб, насланих нам долею, будемо працювати для інших і тепер, і на старість — без відпочинку, в коли приїде наш час, ми покрімо померемо і там за гробом скажемо, що ми терпіли, що ми плакали, що нам було гірко, і Бог змикається над нами...”

І ніхто з нас не знає, в яку із своїх ідей та проповідей своїх героїв Чехов вложив актавобільні і своєї душі. Бо його душа так само як їхня, не завадил згоджувалась із світоглядом. Він переживав у собі невинну боротьбу владі та темпераменту з рефлексією. Його інші земляки, що відлучували в собі той самий диссонанс, заглушували свою свідомість і совість алкогольом або наркотиком тісної буденщини, де отрута згодом стає зломом, бо знецілює. Треба пригадувати себе горіаком, кармамі, спілками, спідзаватись, ліценірити, щоб не запричмувати всього жаху, що скривається в цих домах, де зганяють зі снів матерей, довбик, мучать дітей... Даді віти нема куди — лишаться єдиний шлях: або перемінитись у футляр, або самогубство, або покора, підчинення себе снілій долі...

Московський „Художественний Театр“, що перший відкрив і показав драматичний талант Чехова, зумів добути всю цю складну своєрідну філософію „пропавших сил“ прикметами такими

Чехов найшов у своїй душі почування, що були останками спадщини його доби, перехідних 80-их років, в яких жили ще форми дворянсько-поміщицької культури враз з ненавними формами царської бюрократії, а родився вже новий світогляд, який вірив у необхідність революції. Одна з найосновніших рис усієї творчості Чехова в тому, що він почуває невільність соціального перевороту, але не уявляє собі шляхів до нього, ні тим менше, як виглядали б це „нове життя“, він не хоче соціалізуватись ні з сучасними формами суспільного ладу ні з революційними гаслами. Чому?

Автор „Похмурих людей“ ненавидить патосу, ролі провідника і надалі часто сумнівається в людину. Він вірить у поступ як утомлений романтик, який позиває його здійснення цілості, але не вірить, що він знайде людину цілості, а може й небажком, але ніяк... Коли лише кинь оком довкола бачить некультурність, темноту, міщанську вєрність, недостачу сильної волі, нуждене життя легкодуків і проїданість. Ось Гаври і Ранєвські („Вишневі сад“) інтелігенти, мучальні люди виступають на кожному кроці перед ла-пі освіченим ділянком-кулаком Лопухіним; Соня і дядя Ваня, вражливні на людську психологію і нові ідеї, недуті ідіотське, змеханізоване життя в глухій кутку, щоб завдяки їхній праці міг краще жити батько Соні, туполобий, себелюбий професор; ось „Іванов“, колись бадоурий, невтомний діяч, на-пів поет і красномовець, розчарований учить молоді, щоб наблизувалась якнайбільше до повного слани, коли жити хоче тихо і щасливо; ось порина „Чайки“, що кінчаються безнадійним летом...

У кожній із цих пєс повторюється мотів заохоти до праці: „Життя важке — філософує Вершинін у „Трьох сестрах“ — чоно важкається

На могилах героїв.

Величаво відзначав український Львів у цьому році пам'яті героїв наших визвольних змагань в оба дні Зелених Свят. В неділю в год. 3.30 попол. рушив похід із процесіями збір Преображенської церкви на Янівський цвинтар. Проводили процесію о. мітраз Базюк. Крім процесії узяли в похід учасці представники українських товариств, школи УГП, український пласт. Представники українських товариств і організацій несли віні з відповідними написами. Співав мішаний хор ради. Купчинського й питомців духовного семінара. На могилах героїв відправив пахлахиду о. мітр. Базюк в сосудженню духовенства. Патрістичну проповідь виголосив о. Полець. Опісля один курінь пласту зложив пласту в присягу. Потім читали священники на поодиноких могилах між ін. і на могилі Ольги Басараб. В понеділок в такому самому порядку збір Преображенської церкви рушив похід на Личаківський цвинтар теж в год. 3.30 попол., таксамо під проводом о. мітр. Базюка. Співали оба загани вгорі хори. Проводили коротку та палку виголосив о. Гаврилюк. Потім були відправи біля крести греко-лат. крилошан й біля могила заслужених українців: Маркіяна Шашкевича, Барвінських Володимира й Олександра, Омеляна Огоновського та інших. З обох походів робили кінооператори знімки.

Арештування.

До могили Ад. Коцка і Любича, де зложено віні, приступив поліцей, щоб зняти стяжки з написами. Тут поліція придержала 17 учеників і учениць. Арештованих перевезли автом до команди держ. поліції при вул. Казимирівській.

Англійський уряд просить Норвегію посередничити в Москві.

Англія не впустила Троцького.

Англійська кабінетна рада на засіданні займалася відносинами Англії до СРСР. Ухвалили просити норвезький уряд, який досі заступав інтереси СРСР у Лондоні, щоб цей уряд дав зрозуміти Москві, що Англія готова переговорювати з справи навізання дипл. взаємин.

Бюро Вольфа довідується, що управління англійсько-більшовицьких дипломатичних взаємин розв'язало на 4 стадії: 1) іменування англійського провізоричного шарже д'афер у Москві та більшовицького в Лондоні, 2) конференція в справі управління торговельних взаємин, 3) конференція в справі постування з ділянки пропаганди, 4) привернення правильних взаємин іменуванням амбасадорів.

Уряд СРСР відповів відмовно на пропозицію іменування дипломатичним представником в Англії в Москві кап. Кенуорті. Одною з причин відмови є, що Кенуорті на публичних зборах несприхливо висловився про Сталіна.

Англ. кабінет погодив відмовно просьбу Троцького, щоб йому дозволити приїхати до Англії.

— о —

дорогими Чехову як артистові людяними, півсловами, нязяками, недосказками та мовчанкою. Хоч в яким своєрідним російським середовищі зростає такі ідеї та типи і хоч як добре треба знати це середовище, щоб розуміти вповні його трагедії переплетані нежданними вибухами веселощів, театр Чехова порушить неодолюване струною неодолюване гвалтів якогосьбудь європейського народу. Навіть у найбільше сучасних країнах, серед найбільше різноманітних обставин є люди, що мучаться серед нудьги, нестерпного, змехалізованого середовища, тужать за новим життям, в яке вірять із самої потреби віри в щось краще, ніж сіра буденщина.

Що-ж торкається нас, то атмосфера пещ Чехова є нам нині ближчою, ніж видається. Коли ми реагуємо проти них, то робимо це так само як коли боронимось проти заклику недостатні сили волі, ініціативи, реального погляду на світ, плавкового сентименталізму, незрозумілих поглядів на майбутнє. Чехов, що в кожному із своїх героїв умів передати краплю спочутливої крові був тим вищим уже тоді від нас, що стояв понад їхнім світом. Це був мистець свідомий своїх засобів і мав повне право в "Чайці" сказати про літературу: "Мистецький твір повинен безумовно висловлювати якусь більшу думку. У творі повинна бути ясно-означена думка. Ви повинні знати, навіщо пишете."

Але він і писав лише для тих, які розуміли як немилосердно-ясно глядять він на власне життя і те довкола, що зливається з його існуванням. Невиразні обриси меланхолі та ліричних поривів він оповів серпанком ясної, інтелігентної іронії, сестри-милосердності всіх занадто вражливих серцях серед "грубошкірих".

В осени розв'язання сойму?

Варшавський "Наш Голос" п. з. "Нові вибори до сойму повідомляє, що на осінь ц. р. треба сподіватися розв'язання сойму і нових виборів. Часопис здогадується, що перед розв'язанням сойму сканчуть на коротку сесію.

Зміна на становищі команданта поліції у Львові.

"Хвіля" повідомляє, що в зв'язі з львівським по діями наступить зміна на становищі команданта поліції, а саме наком. Решинський одержить якесь менше відповідальне становище на провінції.

Управа познанської вистави осуджує протижидівські демонстрації.

Управа познанської вистави на засіданні 17. червня ухвалила заяву, в якій м. і. каже, що виставу побудовано спільними заходами всіх горожан без ріжниць політичних і релігійних переконань. Створена в свято 10-ліття має показати світові, що поляки зуміють покінути упередження та злучитися під кличем державно-творчої праці. Стоючи на цьому становищі управа вистави осуджує експеси вуличних шумовин і зазначає, що на терені, на якому вона господарем, не допустить до якихнебудь експесій.

— о —

Еспанські летуни згинули?

Мадридська радіостанція одержала телеграму, яка повідомляє, що англійський корабель Гредлен найшов останки літака без залоги, 120 миль від Азорський островів. Здогадується, що це літак "Нуманція". Передтим летун Франко Мельо повідомляв, що могтме летіти далі до Нью Йорку, не причаюючи на Азорах.

Паломництво до Риму.

Марійське Т-во Молоді подає до відома учасників паломництва до Риму, що день виїзду паломництва зі Львова відложено з дня 2. липня на день 5. липня ц. р. (п'ятниця год. 1835). Причина цієї зміни є та, що багато паломників наслідком зволання й інших несподіваних труднощів з боку старост у видаванні паспортів мимо рескрипту мін-ства скарбу не одержали ще паспортів. Марійське Т-во Молоді віднеслось в тій справі телеграфічно до міністра внутр. справ і сподіється, що до кінця цього тижня вже всі паломники дистануть паспортів і приїждуть їх сюди найпізніше 30. червня ц. р. — Зазначається при тім, що речинець виїзду дня 5. липня ц. р. (п'ятниця) вже не буде відкликаний і паломництво виїде без огляду на число паломників.

— о —

Зі спортового життя.

Мистецтва Ліги.

Львів: Чорні-Гарбаря 5:3 (2:1).

Краків: Краковія-Погонь 4:3 (4:1).

Варшава: Польонія-ІФЦ 4:1 (2:0).

Лодзь: Турісти-Рух 3:0 (1:0).

Познань: Варта-ЛКС 3:1 (2:0).

Мистецтва А-класи.

Яніна—АЗС 2:0 (1:0).

Ревера-Чорні ІВ 2:0 (2:0).

Станіславів: Гакоар-Лехія 3:0 (3:0).

Перемишль: Погонь ІВ-Польонія 2:2 (1:0).

НОВИНКИ

— З "Рідної Школи". Щоби баламунство не шуралося, Головна Управа "Рідної Школи" подає отсим до відома, що у Львові не отмирає ніякої приватної хлопчачої гімназії гуманістичного типу. Вагаючи "Рідна Школа" постановила не открити ніяких нових гімназій, а зате змагати до творення промислових і кооперативних шкіл і курсів. Недостачі хлопчачої гуманістичної гімназії у Львові старается Головна Управа Р. Ш. зарадити іншим способом, а коли справа буде компетентною владою прийнята, подастесь її до відома. Всякі вісті й слухи, що не йдуть від "Рідної Школи", можуть непотрібно забаламутити родичів, тому перед ними остерігаємо. — Головна Управа Р. Ш.

— 45 літ після матури. Дня 18. червня ц. р. зібрався в будинку академічної гімназії абітурієнти тоїж гімназії з р. 1884. З 36 абітурієнтів, які перед 45 роками здали іспит зрілості, взяла участь у товариському збіді зедан четвертина: 9, а 2 оправдало свою відсутність. Між прибувшими були: президент орд. сулу в Станіславові Метелла, О. Ігумен ЧСВВ Філікс, о. кан. і парох Успен. церкви у Львові о. Даміан Попатинський, О. Бордулак із Ходячкова, о. Іван Хавалко з Мільна, о. Іван Винницький із Залізців, О. Личаківський

з Мостис, О. Плешкевич, О. Гордієвський із Шманийковець. Учасники збіду аложили на руки теперішнього директора акад. гімн. д-ра Сабата 75 зол. на допомогове товариство гімназійної молоді "Руслан".

— До Громадян, що приймають учеників(ць) на станцію. Всі ті Вп. українські родини, що бажають прийняти на своє мешкання учеників(ць) українських фахових шкіл у Львові, зовольте згодошитися до управ дотичних шкіл (українська торговельна школа, вул. Корняківна ч. 1. П. п. мужеська фахово-доповняюча школа, вул. Городенька ч. 95., жіноча фахова доповняюча школа, площа св. Юра ч. 5) та подати умови прийняття (скільки учеників(ць), платня за помешкання, харчі і т. д.). — Головна Управа "Рідної Школи".

— Крадуть. В управі славної біловежської пущі, де досі скривається невідстежена звірина, відкрили... зловживання директорів на 100.000 зол. Вирубували аїс і продавали для власної кишені.

— Як з урожаєм? Погода цього місяця поправила засівні з травня. Найкраще англадують вони в центрі Польщі, на півдні та на Волині. На Поморі знищена пшениця. Бараболя є скрізь, але дорога, бо її замало.

— Ледяні криги мали стати на дорозі одному з німецьких пароходів на Атлантийським Океані. Одна з них — з було Іх 33 — сагала на 60 м. понад воду і творила ледяну гору. Серед моряків тривога. Ведуть перевірку в остраху про можливість катастрофи.

— Безжурна комісія. Чи життя в Польщі стало дорожче в квітні та травні про це досі коханий може знати хіба на підставі власних обчислень, бо урядова комісія, що досліджує кошта утримання є вічно без комплекту і збереться аж після вакацій. За той час може дорожнеча стане видніша.

— На селі недобре. У Махові біля Тарнобжегу селянин Гразда вбив свою жінку, а відтак підпалив свої господарські будинки, щоб затерти слід злочину. — У селі Латишки (братславського пов.) 22-літній парубок Петро Аписк застрелив уночі з рушниці власного дутора Євгенію Жабко, а коли бачив, що його зловлять сам застрелився.

— Жертва обв'язку. У "Домі Здоров'я" при вул. Дверницького у Львові трапився трагічний випадок: одна божевільна жінка, Шапіра, кинулась через вікно з І. поверху. Занятий там урядовець Теодор Дорош хотів її залержати, але не міг її втримати і перекинувся з нею на підвірку. Дорош розторожив собі небезпечно голову. Шапіра не виїде зі свого упадку.

— Необережні шофери. На вул. Янівській здарився трамвай з автобусом, що їдтить до Янова. Автобус наїхав на трамвай і зачіпив за стовп від електричних дротів. Оба вози стояли ачіплені на вулиці кілька годин. Жерта нема, хоча було досить пасажирів; є тільки ранений... батько власника автобусу.

— Катастрофи з усіх усядів. На польській станції Янувако поїзд переїхав 7 коров. — У шведській пристані Мальмо згоріли склади паперу та смарів і 25 аят. — В Індії повені нищать далі поля та села. — На пруській Поморі біля Румельсбург горять ліси; досі 6000 моргів охоплених пожежою. — У Кантоні в шпиталі наслідком вибуху в пивниці перекачаних недухй почали влітати і ліжок; є більш як 100 убитих; шпиталь згорів. — Канадський літак зачіпив біля Монреалю за електричний кабель; летун і два пасажирів убиті.

— Ріжні вістки. Американське мін-ство військових справ рішило вибудувати 162 літаки за 5 мільонів доларів. — У Ленінграді на фабриках Путилова мало прийди до заворушень; нема хліба. — Ромуліні відкликана своїх 21 дипломатичних представників з чужини, заступивши їх скромнішими заступниками (шарже д'афер), з огляду на ошадність. — У Будапешті помер від випадку з автом полковник Терсанський, що на Олімпійських змаганнях адобув титул мистецького фехтування. — 27.000 дол. карн наложива поліція в Нью Йорку на чотири дами, що займались контрабандою діамантів. — У Бухаресті почався 20. ч. м. міжнародний конгрес союз промислових товариств. — У Москві помер буаш. мін-стр освіти у тимчасовім уряді проф. А. Мануїлов. — Еспанські священники вибралися на поклін до папи літаком; по дорозі один із них правив Службу Божу при віятарі спеціально підготовленім у літаку. — Священник Войтис, що амер. у Познані, записав п'ятора мільона зол. на фонд для початкуючих письменників, виключно християн.

— Полекша для матерей. Доктор Гветмі, знаменитий акушер, демонстрував на медичному конгресі в Нью Йорку нове вприскування, яке має той пасьдок, що жінки не чують, як родять дітей. Своє вприскування д-р Гветмі вже випробував на тисячах пацієнток з дуже добрим успіхом. Погасиб не шкодить на здоров'я.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Евген Чикаленко.

В суботу наспіла до нашої редакції сумна вістка з Праги про те, що в Чехословаччині помер серед важких емігрантських діячів один з найвидатніших громадських діячів Наддніпрянської України, довголітній видавець і основник передвоєнного українського щоденника „Рада“ в Києві, меценат Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, один з фундаторів українського „Академічного Дому“ у Львові, останніми часами професор Української Господарської Академії у Подєбрадах (Чехословаччина) **Евген Чикаленко**.

Покійний Е. Чикаленко народився дня 9. грудня 1861 р. на Херсонщині, де його батьком був відомий землемірний масток. Середню школу вінчив у Євстафіївському університеті у Харкові. В 1879 р. вступив до його царської влади та вступив в торгівлю за приналежність до Драгоманівського гуртка. Було це в часі його університетських студій у Харкові. По відбутті впродовж його домі в підгородній поліції. В часі свого побуту на селі поспівався він студіям над раціональним веденням господарства, а в кінці того займався і практично рільництвом. Очолюючи тієї праці були книжки п. н. „Розмови про сільське господарство“, які розійшлися на Україні друком у числі коло мільйона примірників. Ці публікації Покійника про сільське господарство поставили його відразу в ряди найкращих наших популяризаторів.

Зайнявшись від поліційного догляду, Чикаленко віддав громадській і політичній праці. Був членом таємної „Української Загальної Організації“, яка в 1907 р. перетворилася в „Товариство українських поступовців“. Мешаючи від 1900 року постійно в Києві, прийняв Покійний діяльну участь у редакції журналу „Київська Старина“, а від 1906 року видавав великий український щоденник „Громадська Думка“. Коли „Громадська Думка“ царська влада закрила, тоді почав видавати новий український щоденник „Рада“, що виходив у Києві до 1914 року, тобто до вибуху світової війни. В часі війни мусів ховатися перед царськими охоронниками то в Петербурзі, то у Фінляндії. Підчас революції вернувшись на Україну, де перебував дуже багато в часі більшовицько-української війни, а потім переїхав до Галичини, де проживав як конфіонований польською владою у Перемишлі. З Перемишля виїхав до Карлсбаду, де лікувався, а звідси переїхав до Австрії та поселився у містечку Рабштайні. Там дуже довго бідував. Однак знову переїхав до Чехословаччини, куди його покликали на професора до Господарської Академії у Подєбрадах. Вже на еміграції списав „Спогади“ зі свого життя, які появились наизгодом Видавничої Спілки „Діло“ у Львові. Ці спогади мають незвичайно велику історичну вагу, бо в них списана історія українського громадського життя за протіг останніх кількадесяти літ. Не обійати спогади часи великої революції. Та знаємо, що в теплі Покійника є ще багато багато цінного і пригодного до публікації матеріалу, а між іншим його днівничі. За величезні заслуги для українського національного відродження іменувався Покійника Львівська „Просвіта“ на загальних зборах 1926 року своїм почесним членом. В Покійника зійшов у могилу один з найвидатніших громадян і один з найближчих патріотів української землі. — В. Г. П. І

3 театру.

Великий Міський Театр: „Вишневий сад“ А. Чехова. Виступ праскої групи Художественного театру.

Одні із найпопулярніших пєс нового, передреволюційного російського репертуару пригнали вчора до театру надбобринську публіку, виконувачи його по берегах. Можна сумніватися, чи більшість цієї публіки, що не розуміла російської мови, зуміла відчувати весь чар мистецької гри невірних акторів, з яких кожний поводить на сцені так, немов би це була його рідна хата, де між чотирма стінами являється до них не стільки і з рідкою природністю, свободою та безпосередністю.

Чималою переполою від повного враження публіки була тут незовсім арозуміла атмосфера пєси. А всеж почувалися за сцї той настрій, який витворюють засідки серед найбільш байдужої аудиторії великі актори. Розділюючи в найбільших артистках „Художественного театру“ Крижановської, а поруч неї пані Грес і Лисенко були справжніми красавицями. П. Павлов у ролі Фікса відомий не тільки. Згадувати поодинокі кожного з артистів окрема надто важко тому, що небагато було би знайти для кожного, слова іншого признання. М. Р.

3 судової салі.

Відомин листопадових днів.

Українські студенти і студентки перед судом.

В суботу 22. ц. м. переслухано надкомісара поліційної поліції с. Станіслава Мігленера, який щойно щіні прибув на розправу з Торуня, де тепер урядом по перенесенні зі Львова по листопадових подіях. Салі майже порожня.

Зізнання саіака

С. Мігленера тягнули цілий рік години з малім причинком: Свої зізнання присягав свідок головню конспіративній організації УВО, п. цілим, праці і згадав дещо про обвинувачених, у яких перекладав ревізії. Завважав, що краєвим командантом УВО має бути ніби-то д-р Роман Сушко, але не подав на доказ своєї твердження ніодного факту, кажучи лише, що він мав такі довірочні інформації про його особу. Оповідає, що тайні агенти опитувалися паном Сушком, але він це дуже скоро заперімітні і „вишчистив“ своє помешкання з протидержавного матеріалу ще перед ревізією в нього, так, що переведена ревізія не дала ніяких позитивних доказів його вини. Каже, що УВО поширює свої впливи на працю таких товариств, як „Пласт“, „Сокіл“, „Луг“, однім словом виховує цілі кадри української молоді у ненависті до Польщі, аби присприяючи політичній конюктурі відорвати українські землі від Польщі дорогою збройного повстання і прилучити їх до цілості(?). Оповідає, що УВО має ніби-то дуже великий вплив на українську націоналістичну молодь — на студентство, а головню на студенток, яких УВО має уживати як курієрок у поширюванні протидержавного нелегального матеріалу, який видає У. В. О. за порадомом. Далі УВО мала видати пам'ятковий медалі для членів УГА, аби плекати традицію українського війська і між іншим до переведення тої цілі заангажовано оборонця д-ра Володимира Старосольського, отже він неспівомово виконує обов'язки члена УВО. На питання обр. д-ра Старосольського, на якій підставі це твердить — свідок відповідає, що писемна, вислана в справі обвинувачених пам'яткові медалі для членів УГА підписував ешеру обр. д-р Старосольський, описав Т-во „Молода Громада“, яке об'єднує бувших старшин УГА, а вкінці д-р Р. Сушко, генеральний секретар УКТОНІ; звідси ясно вже, що УВО видає ці відзнаки. Обр. д-р Старосольський вияснює, що пам'ятковий відзнаки порішено вибрати з ініціатив бувших українських старшин УГА — а не УВО — і що він саме належав до ініціативного комітету, який мав довести діло до кінця, але іза недостатку вільного часу попросив д-ра Сушка, як бувш. українського старшину.

Зновж помешкання обв. Кравціної і Чижіної уважав свідок за „конспіративний льокаль УВО“ на тій основі, що туди заходив д-р Р. Сушко і що обв. Чижінова прищивала стайки до пам'яткових медалів, як це йому мала з'ясувати с. Гешвіндова, в якій мешкали обв. обвинувачені. Каже, що обв. обвинувачені мали шити українські жовто-блакитні прапори, які малим раннім ранком першого листопада 1928 р. у Львові на Вісокому Замку і будинку університету — а ввечерю на церкві св. Юра. Запевняє, що картки, які йому показує предсідник, належать до обв. Кравціної (а до яких вона не признається), хоч свідок сам не читав цих карток при переведенні ревізії в помешканні обох обвинувачених. Завважав, що про обох обвинувачених Процишинів мав довірочні інформації, що вони перековують револьвери і самі належать до УВО. Такі самі довірочні відомості мав свідок про те, що помешкання обв. Кравціної і обв. Чижіної є теж „конспіративний льокаль“.

На питання обр. д-ра Шухевича відповідає, що УВО під натиском українського громадянства по процесях Пичинської, Атаманчука і Вербицького шпигунством мабути не займається. Далі заявляє на питання тож обр. д-ра, що УВО ешеру було зорганізоване після системи п'яткової, а описав перейшло до системи „трійкової“.

Обр. д-р Старос: Яке становище зайняло би УВО на випадок війни Польщі з СРСР?

Предсідник ухилив це питання, а обр. д-р Старосольський попросив запроотоковувати цю постанову предсідника після рішення трибуналу. Трибунал прихилився до постанови предсідника.

Обр. д-р Ганік: Пан надкомісар сказав на розправі, що помешкання обвинувачених Кравціної і Чижіної уважав за „конспіративний льокаль УВО“ на підставі зізнань с. Гешвіндової і сторожних св. Ярошевої, але вони зізнавали щойно по дні 2. листопада 1928 р.

С. ком. Мігленер не дав ясної відповіді і заперечує, щоби св. Гешвіндова дала йому довірочні інформації про цей „льокаль“. Зновж св. Будийка зізнав, що такі довірочні інформації про цей „льокаль“ отримав від іншої особи. Мігленер, але свідок каже, що їх отримав від іншої особи. Обр. д-р Ганік: Чи заінвестовані проти-

державного матеріалу в якоїнебудь особи свідати дещо про її приналежність до У. В. О.?

С. Мігленер: Ні. Далі каже, що не знає, аби німецька правительстві виповіло прати лавки для шиття. Кональці і аби зізналися до У. В. О., як це зробив д-р Бенеш і каже, що провід У. В. О. таки дає в Берліні.

Обр. д-р Ганік: Чому по відході пана надкомісара зі Львова не було ніяких арештувань за приналежність до У. В. О.?

Свідок змішався, в предсідник ухилив це питання. Також на питання обр. д-ра Шухевича, чому по отриманні довірочних інформацій, що обвинувачені Процишини перековують зброю, не переведено зараз ревізії і не відобрано її — свідок не зміг нічого відповісти і каже, що це річ тактичній поліції.

На тому перервано розправу до вітніра.

3 життя наших установ.

Т-во Опіки над Українськими Емігрантами в 1928 році.

В суботу, 16. ц. м., відбулися чергові загальні збори Т-ва Опіки над Українськими Емігрантами у Львові в доміні при вул. Городицькій 95 при значній участі членів товариства.

Збори відкрив короткою промовою головою Т-ва дир. Мик. Заячківський. Протокол з минулорічних зборів підчитав ред. З. Пеленський, після чого основний звіт з діяльності Т-ва за 1928 р. і перше чвертьріччя 1929 склав ген. секр. д-р Вол. Константинович.

Рік 1928 в житті цього суспільно-гуманітарного Т-ва був далішим кроком у розвитку і поширенні його діяльності. Коли в 1927 р. Т-во полагодило 848 справ, то в 1928 рік кількість полагджених справ зросла до 4.816 справ. Окремо бюро, засноване при тернопільському кружку в липні 1928 р., полагодило 879 справ. В першому чвертьріччі 1929 р. львівське бюро полагодило 2.152 справ, тернопільське 3.181, а самбірське 615 справ. Крім кружків, основаних в 1927 р. в Тернополі і Бережанах, в 1928 р. засновано ще кружки в Чорткові, Городищі, Раві Руській, Рогатині, Самборі, Сяноці, Станіславові і Золочеві. Найбільшими були кружки в Тернополі, Самборі і Городищі. Інші кружки проявляли слабку діяльність. Т-во має свій орган „Український Емігрант“, який видає у наизгоді 3.200 примірників з метою інформувати ширший загаль про еміграційні справи. Т-во наизгоді взаємими з українською еміграцією на чужині та спонукувало емігрантів до самоорганізації. Досі вийшло Т-во у зв'язки з українськими еміграційними осередками в Туреччині, Франції, Німеччині, Бразилії, Аргентині, Зєдинених Державках і Канаді. З різнит місцевостей краю одержувано домагання в справі заснування нових кружків. Однак Т-во трималося іншої основи, в першу чергу стараючись зробити рухливими вже існуючі кружки. Поки-що Т-во робило заходи в Еміграційному Уряді у Варшаві в справі відкриття інформаційних бюр при існуючих кружках. На жаль, досі немає відповіді на всі ці заходи, не вживаючи на обіймики з боку компетентних чинників. Справа відкриття інформаційних бюр затягується тому, що уряд став на тому становищі, що в повітових містах існують самоврядні поради для емігрантів, а товариства можуть мати свої бюро тільки в більших містах.

В минулому році еміграція в Європі йшла головним чином до Франції, а в дуже малій кількості до Німеччини. До країн заморських йшла еміграція до Канади й Аргентини, а в дуже малій кількості до Зєдинених Держав.

Т-во брало участь в підготовці фахових сил для еміграційної діялки. В 1928 р. відбувся у Вейгерівській еміграційній курс, в якому брало участь 7 кандидатів, висланих Т-вом (з тому 4 на державний кошт, а 3 на кошт Т-ва і власний). Окремо відбувся курс при централі Т-ва у Львові для підготовки майбутніх управителів кружків та інформаційних бюр Т-ва. Відпоручником Т-ва в Еміграційній Раді став головою Т-ва дир. М. Заячківський. Крім того Т-во мало 2-ох відпоручників у Міжтовариській Раді у Львові, створеній з 4 еміграційних товариств (2 польських, 1 українського й 1 жидівського). Ця Рада задіюється зисовуванням еміграційних справ перед урядом та порозумівається щодо стійної акції в еміграційних справах. Т-во стало теж членом „Еміграційного Дому“, який має повстати у Львові. Українське Т-во асигнує там дир. М. Заячківський і д-р А. Говякович.

В 1929 р. діяльність Т-ва значно поширилася, на що вказує збільшення кількості полагджених справ в зборах: львівським, тернопільським і самбірським. В. н. р. відкрито інформаційне бюро в Станіславові поки що виключно для членів Т-ва, поновивши заходи в уряді щодо відкриття загально-інформаційних бюр у Станіславові, Самборі і Луцьку. Виследи. Емігр. Уряду повині прихильно полагодити споводу бюр в Ста-

пиславові і Луцьку, ставлячи Самбір під знаком запиту.

До видання приготувано українсько-єспанський самоучок (для емігрантів до Аргентини), який позначиться протягом 1929 р. Готовими до друку є інформаційні книжечки про Канаду і Аргентину. На р. 1929 приготувано відкрити кружки у Перемишлі, Старім Самборі, Луцьку, Крем'янці, Дубні і Ковлі. Т-во дало ініціативу до створення товариства опіки над емігрантами в Парижі й Берліні та авернулося до канадських земляків з пропозицією створити в Канаді українське колонізаційне товариство. В проекті в створити товариство опіки над емігрантами в Аргентині (Буенос-Айрес). В першому чвертьріччі Т-во уклало другий еміграційний курс у Львові. Т-во є членом Міжнародного Бюро Праці в Женеві при Союзі Народів.

В останніх двох літах проявилось помітніше зацікавлення працею Т-ва в наших громадських колах, та своє найкраще завдання зможе воно сповнити тоді, коли те зацікавлення в громадянстві та його спільноті буде загальне.

В імені Контрольної Комісії склав авіт рад. П. Берест, підносячи зразкове ведення рахунків і цілого діловодства та ставлячи внесення на уділення абсолютної.

В дискусії перший забрав голос директор львівського відділу Еміграційного Уряду д-р Вишинський, зазначаючи добрі відомості між Т-вом і львівським експонатурою Емігр. Уряду та видату і корисну діяльність Т-ва. В дальшій дискусії забирали голос пп. Рудий (зі Самбора), Кональський і Гурин (зі Станіславова), д-р Гованович, ред. Пеленський, о-містрат О. Базюк й ін. Пояснення давали дир. Заячківський і д-р Константинович. Довша дискусія розвинулася над справою заспокоєння духово-культурних потреб і душпастирства для наших емігрантів в Німеччині і головно у Франції. Дотеперішні заходи для адопції нашіпортів для наших духовників були безвисадними. Д-р Вишинський обцяв погодити цю справу, наскільки вона входить в його обсяг діяльності. Ред. Іванко, порушивши справу опіки над нашими емігрантами в Німеччині, Франції й Аргентині, висловив побажання,

щоби Т-во дало ініціативу до створення українського колонізаційного товариства для регуляції української колонізації в заморських країнах. Вкінці дир. Заячківський в імені Ради Т-ва висловив сердечну подяку д-рові Константиновичу за всевіддане, безкорисне і успішне ведення справ Т-ва на становищі генер. секретаря. Гованими оплесками збори засвідчили свою солідарність зі становищем Ради.

На місце уступивших членів Ради і Контр. Комісії збори вибрали одноголосно: а) до Ради: о-містр. Ол. Базюка, о-крил. Д. Садовського, дир. Ін. Сполітакевича і д-ра Вол. Константиновича, заст. членів Ради: дир. Ол. Костина й інж. Ром. Сенишина; б) до Контр. Комісії: дир. ом. Сенишина, дир. Мих. Лаворка і рад. П. Береста.

Рада Т-ва уконституувалася на своєму засіданні 20-ї м., вибираючи головою дир. Миколу Заячківського, 1-им заст. головою о-містра Базюка, 2-им заст. головою сен. Володимира Дзюка, ген. секр. д-ра Володимира Константиновича, заст. секр. ред. Зиповія Пеленського і касиром дир. Івана Сполітакевича.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:
Поведілок 23-го, г. 7:30 веч. „Дядя Ваня“ Чехова. Вистава театру Станіславського.

Вікторія 23-го, г. 7:30 веч. „Брати Карамазови“ Достоевського. Остання вистава театру Станіславського.

Малий Театр:
Поведілок 24-го, г. 7:30 веч. „Пігмаліон“. Гостинний виступ А. Венгерка.
Вікторія 23-го, г. 7:30 веч. „Пігмаліон“. Гостинний виступ А. Венгерка.

Кіна.

„Аполло“: „Батьку! Капітан Сорез і його син“.
„Кольосеум“: „Жінка з бичем“.
„Лев“: „Джекіл моряком“ (Дж. Куген).
„Люба“: „Денон копанні золота“.
„Марусенька“: „Блаженний вальс“ (Штрауса) і „Карусель смерті“.
„Оса“: „Жертва кабурету Гонт-Конт“.
„Палас“: „Царський післанець“ (Бартоломео Пагано).
„Пан“: „Засудженці“ і „Наречена з прикусу“.
„Пасаж“: „Стій!“ (Еді Полю) й американська комедія та Гомоніти тиждень.
„Утіка“: „Знак Зорі“ (Дуглас Фейрбенкс).

„Фатаморган“: „Царський курер“ (Жіль Верна) а Наталією Кованко, Мозжугінін і Гайдарович.

„Химера“: „Осмі сонця“.

Програма радіо.

Вікторія 23-го.

Льондон (358). 22:40 Камерний концерт.
Париж (1744). 21:53 Концерт.
Берлін (475,4). 20:00 „Осінні маневри“ оперетта.
Відень (519,9). 20:00 Редіційна музика. 20:45 Оркестра мандолінової.
Мілан (504,2). 22:00 Концерт тріо.
Рим (443,8). 21:00 „Весталка“, опера Спонтіні.
Будапешт (545). 19:30 Маджарські пісні.
Ленінград (1000). 19:00 Опера.
Москва (144,2). 15:30 Оперова музика.
19:00 Опера зі Станіславського „Студії“.
Харків (1680). 18:00 Камерний концерт.
Київ (775). 19:00 Концерт молодих українських композиторів.
Варшава (1395,1). 13:00 Французька музика.
Краків (314,1). 19:30 Трансмісія з паризької опери.
Кошиці (265,5). 17:10 Концерт.

Ширіть наш часопис!

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Український Театр під дир. Ів. Когутяка.

Миколай: Серед 26.VI. „Пташиня з Тиролю“, оперетта.

Четвер 27.VI. „Чесна Сузанна“, оперетта. 3-7

Новий Український Театр дир. П. Карабінєвича.

Сьогодні: 26.VI Чесна Сузанна 27.VI Тітка Чарлі.

Готується до постановки: „Доріна“, „Весілля при зіткнанні“ і „Захар Беркут“. До Театру намагаються: артистка Театру Львівської Кооперативи і Т-ру п. Стадника п. Бенцалева, п. Цісикова, а також диригент тижня театру п. Цісик. 2218 9-2

Вписи до 4-о кл. школи вправ (лічкової) при ІІ-ій Д-рж. Сем. учн. жін. у Львові вул. Стршала ч. 3/1 пов. (бічна Ісаконича) відбудуться в дні 28-го і 29-го черня 1929 р. в год. 9-11 раніо і 4-6 попол. 9286 3 3

В гімназії Рідної Школи УПТ. ім. О. Маковця в Яворові відбудуться вступні іспити до І класу дня 28. черня п. р.; іспити до вищих класів будуть у дні 28. черня до 27. черня п. р. Рівночасно подається до відомо по гімназії е. Бурса ім. Івана Франка, де міститься сто учеників, та що місцеве удержання виносить 40 до 50 зол. Дирекція гімназії. 2218 9-2

З Циренці при. дівочої учн. семінарії „Рідної Школи“ у Львові, вул. Мохнацького ч. 12. — Вестерні іспити на І курс дня 28. черня о 8 год. раніо, на вишні курси дня 27. і 28. черня, вглядно по ваканціях дня 3. і 4. вересня. Початок шкільного року дня 3. вересня. — Управл. семінарії. 2205 1-2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

М Дні бранзолетки, також іншу біжутерію поручає дешево. Дом. Боровскі-Розажевскі, Львів (Готель Жоржа), Тел. 17-29. 1366 49-7

ГРЕБЕНІВ, ПАНСІОН „ЗЕЛЕМІН“ поручає соняшні покої з базиліонами. Харч добрий. Ціни помірковані. — Зголошення приймає: інж. Козакевич, Гребенів. 2300 1-10

П ДЛЮТЕ КАМ'ЯНЕЦЬ до винайму в липні і серпні комнати з удержанням. — Ольга Чанельська, Дрогобич, вул. Стрийська. 2304 1-1

В ВИСИ на ТОРГОВЕЛЬНІ КУРСИ й ГІРШПРІНГІ вул. Дичаківська ч. 34. однокоричний і піврічний відбудуться щоденно від год. 10-ої до 2-ої і від 3-ої до 6-ої поп. 2306 1-3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст нехт. аеріал. серця і жолука

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересилання Рентгеном. 19-24

Науч. Заведення З. Ольшевського Львів, вул. Куржова ч. 38. Тел. 31-14. приймає від 26.VI-2.VII. 1929, виключно від год. 9-12 і від 16-18, а влітку неділя і свят. ВПИСИ до 1-річної школи купецького приготування: на 2-літні курси торговельно-господарські; на річні і 3-міс. торговельні курси; на курси стенографії, як також курси на машині. В школі звертається часе за діти урядників і державних функці. Для незнайомих піаручників зі шкільної бібліотеки. УВАГА: Вистава праць учеників 2-літніх торговельно-господарських курсів з відділу краєвництва і бібліотеки будуть в дні 27. VI — 1. VII. 1929 року в год. від 9-12 і 16-18. 2299 1-3

ПОВНОВАРТОСТЕВИЙ СЕРЕДНИК ДО ПРАННЯ RINSO ПЕРЕ ДІЙСНО... САМ

Rinso

43-0244

Продається
виключно в пачках
ніколи „на вагу“.

Д-р Роман Комаринський
веде адвокатську канцелярію
в Городенці (проти Суду).
2281 3-3

Комплетні накриття

столи з прав. хінського срібла, срібла і аляпи по найнижчих цінах тільки у ГРИНБЕРГА, Львів, Сикстула 4.

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на пати від десятих літ у цілм краю завізав фірма Іван Зельтенрайх, Львів, вул. Маріївська ч. 5. Купують бижутерію, золото, срібло, плачу найнижчі ціни. 3 160-1

ЦЕГЛУ СІХІВСКУ першої якості по цінах конкурентівних доставляють лагонами. — Я. Найковер, Львів, вул. Стрийська ч. 26. Тел. 14-37. 2285 2-1

ПРИМУ дві панночки з нинішнім часом гімназії або семінара на становищі — Адреса: Адміністрація „Діла“ під „Станція“. 2301 1-3